

USNESENÍ

Okresní soud v Táboře jako soud pro mládež rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Veronikou Novotnou jako samosoudkyní dne 13. října 2022 v trestní věci

obžalovaného:

takto:

- I. Podle § 307 odst. 1 trestního řádu za použití § 223a odst. 1 trestního řádu **se podmíněně zastavuje trestní stíhání obžalovaného** pro skutek spočívající v tom, že

1. obžalovaný společně s mladistvým a dalším dosud neustanoveným pachatelem

dne 22. 12. 2021 kolem 21:50 hod. v obci okres Tábor, sprejovými barvami zelené a černé barvy nastříkali mladistvý na stěny autobusové zastávky a na vedle stojící odpadkový koš nápis „OTIS“ a další neidentifikovatelné nápisy a obžalovaný na betonový odpadkový koš a na stěny autobusové zastávky nápisy „CRD“ a „CRACKED“, čímž obci způsobili škodu ve výši nejméně 17 400 Kč,

2. obžalovaný sám

dne 22. 12. 2021 kolem 22:30 hod. v katastru obce v prostorách odpočinkového stanoviště nastříkal sprejem černé barvy na betonový odpadkový koš a na plochu plastové informační tabule nápis „CRD“ s šipkou a nápis „CRD“, čímž obci způsobil škodu ve výši nejméně 2 650 Kč,

v čemž je podanou obžalobou Okresního státního zastupitelství v Táboře ze dne 1. září 2022 sp. zn. ZT 79/2022 spatřován pokračující přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 2 trestního zákoníku, dílem ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

- I. Podle § 307 odst. 4 trestního řádu se obžalovanému stanoví **zkušební doba podmíněného zastavení trestního stíhání v trvání 6 (šesti) měsíců.**

Odůvodnění:

1. Okresním státním zastupitelstvím v Táboře byla dne 6. 9. 2022 podána obžaloba na obžalovaného pro výše citovaný přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 2 trestního zákoníku, dílem ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.
2. V řízení o přečinu může se souhlasem obžalovaného soud podmíněně zastavit trestní stíhání, jestliže ten se k činu doznal, nahradil škodu, pokud byla činem způsobena, nebo s poškozeným o její náhradu uzavřel dohodu, anebo učinil jiná potřebná opatření k její náhradě, a vzhledem k

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

osobě obžalovaného, s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a k okolnostem případu lze důvodně takové rozhodnutí považovat za dostačující (§ 307 odst. 1 trestního řádu), a je-li to odůvodněno povahou a závažností spáchaného přechinu, okolnostmi spáchání anebo poměry obžalovaného soud rozhodne o podmíněném zastavení pouze tehdy, když obžalovaný splní další zákonem předpokládané podmínky (§ 307 odst. 2 trestního řádu).

3. Soud o využití tzv. odklonu od standardního trestního řízení rozhodl s přihlédnutím k povaze věci, osobě obžalovaného a okolnostem případu, a shledal jej jako nejvhodnější způsob reakce na jeho závadové chování, zejména přihlédne-li soud k postoji, který obžalovaný zaujal k závadovému jednání po spáchání činu.
4. Obžalovaný v hlavním líčení prohlásil vinu, a tedy učinil de facto prohlášení, které je ještě silnější než doznání. Ve své podstatě tak souhlasil nejen s popisem skutku, ale i s užitou právní kvalifikací. Prohlášení viny pak soud pokládá za svobodné, úplné a věrohodné, a proto jej přijal. Obžalovaný se již v přípravném řízení doznal k jednání, které je mu kladeno za vinu. Jeho prohlášení viny a doznání má nadto oporu v důkazech obsažených ve spise, ať již se jedná o protokoly o ohledání míst činu, včetně náčrtků a fotodokumentace, odborných vyjádření, videozáznamy a svědectvími [REDACTED]
5. Po právním posouzení výše popsaného jednání soud uzavírá, že obviněný skutkem popsaným ve výroku usnesení naplnil všechny znaky přechinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 2 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, neboť poškodil cizí věc tím, že ji postříikal barvou. K naplnění znaků této skutkové podstaty soud jen nad rámec výše vymezené definice, jež nevzbuzuje příliš pochybností, doplňuje, že obžalovaný jednal úmyslně, což vyplývá z jeho doznání a také způsobu spáchání trestné činnosti.
6. S ohledem na výše uvedené je tak nepochybné, že na jednání obžalovaného je zcela na místě reagovat prostředky trestního práva. Na straně druhé nelze odhlédnout od skutečnosti, že po konfrontaci se závažností svého jednání učinil obviněný vše nejen proto, aby zahladil jeho následky, ale také spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení a přispěl k objasnění vlastní trestné činnosti. Rovněž jeho dosavadní život a charakteristika jeho osoby, jak je dokumentována listinami v trestním spisu, vedou soud k závěru, že jeho jednání bylo ojedinělým excesem, proto je soud plně přesvědčen, že právě podmíněné zastavení trestního stíhání je nejvhodnější reakcí na projednávanou trestnou činnost.
7. K naplnění jednotlivých podmínek, které zákon vyžaduje pro splnění tohoto procesního postupu, soud dodává, že všechny podmínky § 307 odst. 1 trestního řádu má za splněné.
8. Obžalovaný se k popsanému jednání doznal a je na místě konstatovat, že jeho doznání zahrnuje všechny znaky skutkové podstaty žalovaného přechinu, včetně zavinění a protiprávnosti. Ostatně obžalovaný prohlásil vinu, učinila tedy tzv. kvalifikované doznání, které ve smyslu platných právních předpisů již nelze vzít zpět a prakticky je osvědčením viny obžalovaného, nadto se jím zřídka práva na dokazování skutkového děje a naplnění znaků skutkové podstaty v hlavním líčení.
9. Nelze také přehlédnout, že s podmíněným zastavením trestního stíhání obžalovaný již v přípravném řízení souhlasil, znovu svůj souhlas vyslovil i v hlavním líčení, a tedy i tato podmínka je splněna.
10. Soud má za splněnou i další zákonnou podmínku pro užití tohoto odklonu, a tou je náhrada škody. Tato skutečnost je osvětlena listinami založenými ve spise soud vycházel především z protokolů o ohledání míst činu, včetně náčrtků a fotodokumentace, a dále fotodokumentace na č. l. 83 - 86. Z uvedených listin soud seznal nejen stav předmětných staveb, případně odpadkových košů, bezprostředně po jejich poškození, ale také poté, co obžalovaný nápisy, kterými zastávku, odpadkové koše a odpočinkové místo znečistil, odstranil, resp. vyčistil. Ze srovnání jednotlivých fotografií je zřejmé, že obžalovaný fakticky zcela umyl jednotlivé nápisy. Poškození se k otázce výše škody po odstranění nápisů nevyjádřili, ač k tomu byli vyzváni v řízení

přípravném i před soudem, není tedy na místě postupovat jinak, než uzavřít, že obžalovaný škodu zcela nahradil. Nelze totiž absenci vyjádření poškozených přičítat obžalovanému k tíži, zejména za situace, kdy je zřejmé, že vyvinul maximální úsilí k zaházení škodlivého následku.

11. Ani osoba obžalovaného či okolnosti případu nejsou překážkou pro zvolený procesní postup, naopak při jejich zohlednění se podmíněné zastavení trestního stíhání jeví jako nejvhodnější postup a zcela přiměřená reakce na jeho chování. Jmenovaný je osobou dosud bezúhonnou, nebyl nikdy soudně trestán, a ani z popisu evidence přestupků či ze zpráv z místa trvalého bydliště nevyplývá, že by byl přestupkově postihován. Osobní výkazy tak o něm podávají příznivého obrazu a nelze přehlédnout ani to, že nyní projednávaný skutek je s přihlédnutím k jeho věku a charakteru trestné činnosti projevem určité nevyzrálosti a snahy po vymezení se a hledání životních postojů, což jej neomlouvá, ani to nečiní jeho trestnou činnost méně závažnou, současně však tuto skutečnost nelze při volbě postihu za jeho jednání opominout. Obžalovaný sice porušil poměrně závažným způsobem základní pravidla chování, avšak současně se k řešení své trestné činnosti postavil čelem, poskytl veškerou součinnost nejen při objasňování tohoto závadového jednání, ale i při nápravě škody. Projednávané chování obžalovaného lze tak označit za excés z dosavadního řádného života, navíc z jeho jednání po činu je zřejmé, že jeho lítost nad spáchaným skutkem nebyla toliko formální, ale převzal za něj plnou odpovědnost. To dokládá nejen jím vyjádřená lítost, ale právě ona již zmiňovaná náhrada škody odstraněním nápisů. Na straně druhé nelze přehlédnout, že jednání obžalovaného je co do následků, ale i porušené povinnosti nutné hodnotit již jako závažné, zejména přihlédne-li soud k četnosti útoků a také počtu nápisů. Soud proto uzavírá, že postup podle § 307 odst. 1 trestního řádu sice považuje za dostatečně důrazný, avšak je nezbytné, aby byla stanovena přiměřená zkušební doba, po kterou bude chování obžalovaného soudem sledováno.
12. Zkušební dobu ve smyslu § 307 odst. 4 trestního řádu soud stanovil ve čtvrtině zákonného rozpětí. Ve zkušební době obžalovaný musí prokázat, že jeho jednání je toliko excésivním a že není třeba jeho čin projednat v řádném trestním řízení. Zjednodušeně řečeno svým řádným životem musí prokázat, že k jeho nápravě plně postačí dosavadní postup orgánů činných v trestním řízení. Nicméně s ohledem na postoj obžalovaného ke spáchanému jednání a fakt, že k nápravě jím způsobených škod přistoupil ještě před zahájením trestního stíhání a svou spoluprací umožnil objasnění vlastní trestné činnosti, nepovažuje soud za nutné stanovit ji delší než zmiňovaných šest měsíců.
13. Současně je nezbytné obžalovaného upozornit na to, že podmíněné zastavení trestního stíhání je rozhodnutím mezitímním. Trestní stíhání tímto rozhodnutím není definitivně skončeno. Nedopustí-li se ve zkušební době žádného vážnějšího protispolečenského jednání (zejm. trestného činu), bude rozhodnuto o tom, že se osvědčil a trestní stíhání bude zastaveno definitivně. V opačném případě v něm bude pokračováno a věc bude projednána v řízení před soudem.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je stížnost přípustná, a to do **tří dnů** ode dne oznámení (doručení) ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře prostřednictvím Okresního soudu v Táboře. Stížnost **má** odkladný účinek.

Právo podat stížnost přísluší obviněnému, poškozenému a státnímu zástupci. Právo podat stížnost nepřísluší tomu, kdo se jej výslovně vzdal.

Tábor 13. října 2022

Mgr. Veronika Novotná v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

